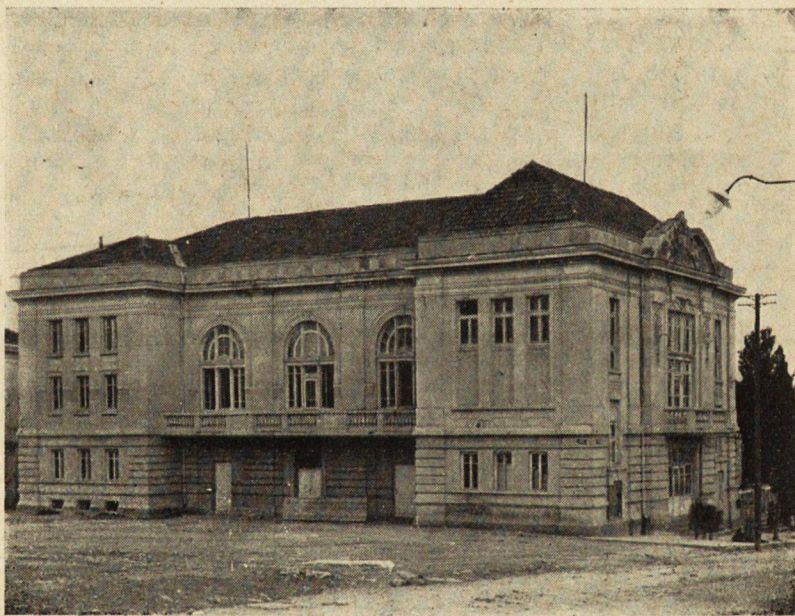

Така е схващаль презъ вѣковетъ своята свещенна мисия българскиятъ писателъ. Така я схваща той и презъ новото време, когато единъ Яворовъ и единъ Антонъ Страшимировъ захвърлиха перото, за да се претекатъ на помощъ на поробена Македония. И въпрѣки нѣкои фалшиви опити на пусти теоритици за „чистото изкуство“, съзнателниятъ български писателъ и днесъ знае много добре, че преди да служи на своята дребна амбиция, той трѣбва да принесе и себе се, и своето изкуство въ служба на народа.

Д. Б. Митовъ,
редакторъ на в. „Литературенъ гласъ“.

Читалище „Театъръ“ — Ст.-Загора.